

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๖/๓๔

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง การพิจารณาในเรื่องการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๒๘/๒๔๒๕
ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๓๐๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๓๑๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อยกย่องว่า อธิบดีกรมป่าไม้จะสามารถมอบอำนาจการสั่งเป็นหนังสือ ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือจะต้องดำเนินการโดยการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้เป็นกฎหมายที่อาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้แจ้งว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมาสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง ๓ เพื่อขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมอบหมายผู้แทนและผู้รับผิดชอบเข้าร่วมประชุมชี้แจงให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวต่อคณะอนุกรรมการฯ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้” จึงเห็นได้ว่าอธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ประกอบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...

และสิ่งแวดลอมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ แต่งตั้งข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติฯ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๗ แล้ว ดังนั้น อธิบดีกรมป่าไม้จึงมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการกรมอุทยานแห่งชาติฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และจากการรับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนของกรมต่างๆ ที่มาชี้แจงก็ทำให้ทราบวา ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปัญหาเรื่องการประสานงานระหว่างกรมอุทยานแห่งชาติฯ และกรมป่าไม้ มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับการมอบอำนาจแต่อย่างใด และโดยที่มาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาวาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดวา ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ฉะนั้น กรมอุทยานแห่งชาติฯ และกรมป่าไม้จึงควรที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าว โดยดำเนินการตามทีบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาวาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๘๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐